

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21454/2024
08.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА, чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., које заступа Бисерка Црноглавац, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Марија Кнежевић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 160/24 од 18.04.2024. године, у седници већа одржаној 08.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 160/24 од 18.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 1677/22 од 05.06.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени, да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног АА плаћа месечно износ од 20.000,00 динара и то до 05. у месецу за текући месец, почев од 27.03.2022. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови или се наведена одлука не измени новом судском одлуком, с тим да је доспеле, а неисплаћене обавезе дужан да плати у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, све на текући рачун законске заступнице малолетног детета мајке ББ. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у ком је тражио да се тужени обавезе да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечни износ преко досуђених 20.000,00 динара до тражених 25.000,00 динара, као неоснован. Ставом трећим изреке, мења се пресуда Другог основног суда у Београду П2 1533/19 од 30.03.2021. године у ставу четвртм изреке пресуде, док у преосталом делу одлука остаје непромењена. Ставом четвртм изреке, свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 160/24 од 18.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408 Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службној дужности. Указивање на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. и 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП не представљају ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Другог основног суда у Београду П2 1533/19 од 30.03.2021. године, разведен је брак ББ и ВВ, малолетни АА поверен је на самостално вршење родитељског права мајци, а ВВ као отац је обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа 17% редовних месечних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање. У време доношења ове одлуке тужилац је био стар две и по године, а у време подношења тужбе у овој правној ствари је имао четири године и његове укупне потребе сада износе 37.200,00 динара имајући у виду трошкове исхране, одеће, обуће и логопеда, с обзиром да према извештају Логопедског центра „...“ од 17.01.2023. године тужиоца је потребно укључити у индивидуални логопедски третман ради корекције изговора. Тужилац живи са мајком ББ у једној од стамбених јединица у кући која је власништво њених родитеља са којима деле трошкове становања, тако да мајка малолетног тужиоца за струју плаћа у прелазном периоду око 18.000,00 динара, лети око 10.000,00 динара, за Инфостан између 2.000,00 динара и 6.000,00 динара, трошкове грејања око 80.000,00 динара. Власник је аутомобила марке „...“ годиште 2012. Запослена је у ... „...“ и просечно месечно зарађује износ од 42.000,00 динара и бакшиш који просечно месечно износи 3.000,00 динара. Нема других прихода. Тужени живи у кући која је власништво његових родитеља и трошкове становања који за струју износе између 15.000,00 и 16.000,00 динара, за воду између 4.000,00 и 6.000,00 динара, остали комунални трошкови између 2.000,00 до 4.000,00 динара, као и кабловска и интернет 2.100,00 динара дели са родитељима који живе у посебној кући у истом дворишту. За огрев годишње потроше 135.000,00 динара али плаћа половину овог износа. Поседује аутомобил марке „...“ годиште 2000. Поред трошкова за исхрану, обућу и одећу има и трошкове горива који месечно износе 15.000,00 динара, јер на посао одлази колима будући да увек ради прву смену која почиње од 03,30 часова када нема превоза. Запослен је у ... на радном месту ... и месечно зарађује 83.000,00 динара. Ове године је рефинансирао претходни кредит.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су оценили да су се стекли услови за измену висине обавезе издржавања јер су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука, имајући у виду протек времена и календарски узраст тужиоца и измењене материјалне прилике родитеља мал. детета, па је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име издржавања тужиоца плаћа износ од 20.000,00 динара док је преко овог износа захтев одбијен.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови утврдили да су се у смислу члана 164. Породичног закона на страни малолетног тужиоца промениле околности на основу којих је донета претходна одлука о висини издржавања. Наиме, у време доношења претходне одлуке малолетни тужилац је био узраста да су његове

потребе за издржавањем могле да буду задовољене плаћањем новчаног износа који је представљао противвредност 17% редовних месечних примања туженог као дужника издржавања. Сада је малолетни тужилац старији, уочен је проблем који захтева стручну помоћ логопеда и по редовном току ствари његове потребе за издржавањем су повећане.

Одлука о одређивању висине досуђеног издржавања подложно је променама у погледу смањења односно повећања досуђеног износа у смислу одредбе члана 164. Породичног закона, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. У конкретном случају имајући у виду битне чињенице за оцену могућности туженог као дужника издржавања у смислу одредбе члана 160. став 3. Породичног закона и то висину примања, расходе, притом ценећи укупне месечне потребе малолетног тужиоца, здравствено стање, зараду мајке, Врховни суд је оценио да су правилно нижестепени судови закључили да су се стекли услови за измену висине издржавања и да тужени може да доприноси издржавању детета износом од 20.000,00 динара од месечних примања које тужени остварује без угрожавања сопствене егзистенције.

Понављање у ревизији жалбених навода да је тужени отац још једног малолетног детета рођеног 2019. године био је предмет оцене од стране другостепеног суда и да те разлоге прихвата и овај суд.

Из изложеног, на основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић